

ЗМІСТ

	с.
1. Загальні положення.....	3
2. Учасники освітнього процесу.....	3
3. Рівні та ступені вищої освіти.....	5
4. Освітні програми та навчальні плани.....	7
5. Організація освітнього процесу.....	9
6. Планування освітнього процесу.....	15
7. Організація вивчення вибіркового навчальних дисциплін.....	18
8. Система оцінювання навчальних досягнень.....	19
9. Академічна мобільність здобувачів вищої освіти.....	24
10. Порядок визнання результатів попереднього навчання.....	26
11. Звітність викладачів за результатами контролю.....	26
12. Диплом з відзнакою.....	27

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення про організацію освітнього процесу (далі – Положення) в ПО «ПЗВО «Український університет охорони здоров'я» (далі – Університет) є основним нормативним документом, що регламентує організацію освітнього процесу та здійснення освітньої діяльності в ПО «ПЗВО «Український університет охорони здоров'я».

Організація освітнього процесу в Університеті здійснюється відповідно до Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», законодавства України, нормативно-правових актів Міністерства освіти і науки України, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, а також на підставі Статуту й нормативної бази Університету.

Мовою освітнього процесу в Університеті є державна мова.

У цьому Положенні терміни вживаються в значеннях, відповідно до наведених в чинних Законах.

2. УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

2.1. Учасниками освітнього процесу в Університеті є:

- наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються в Університеті;
- фахівці-практики, роботодавці, які залучаються до освітнього процесу на освітніх програмах;
- інші працівники Університету, які залучаються до організації освітнього процесу.

2.2. Науково-педагогічні працівники – це особи, які в Університеті (на кафедрах) провадять навчальну, методичну, наукову (науково-технічну, мистецьку) та організаційну діяльність. Робочий час науково-педагогічного працівника (далі – НПП) становить 36 годин на тиждень (скорочена тривалість робочого часу) і включає час виконання ним навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи та інших трудових обов'язків. Максимальне навчальне навантаження на одну ставку НПП не може перевищувати 600 годин на навчальний рік.

2.3. Педагогічні працівники – це особи, які в Університеті (у структурних підрозділах) провадять навчальну, методичну та організаційну

діяльність. Педагогічні працівники можуть виконувати або залучатись до виконання наукової, науково-технічної або науково-організаційної роботи. Робочий час педагогічного працівника включає час виконання ним навчальної, методичної, організаційної роботи та інших видів робіт згідно посадових обов'язків.

2.4. Наукові працівники – це особи, які відповідно до трудового договору здійснюють наукову, науково-технічну або науково-організаційну діяльність і мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання. Робочий час наукового працівника включає час виконання ним наукової, дослідницької, консультативної, експертної, організаційної роботи та інших трудових обов'язків. Норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи встановлюються ПО «ПЗВО «Університет охорони здоров'я».

2.5. Здобувачі вищої освіти.

Здобувачами вищої освіти в Університеті є студенти, здобувачі ступеня доктора філософії (включно зі здобувачами ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою) (далі – аспіранти).

Студент – особа, зарахована до Університету з метою здобуття вищої освіти ступеня бакалавра чи магістра.

Здобувач ступеня доктора філософії – особа, яка виконує освітньо-наукову програму на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з метою здобуття ступеня доктора філософії. Здобувач ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою – особа, яка професійно провадить наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи і здобуває вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою шляхом виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

2.6. Інші особи, які навчаються в Університеті.

До інших осіб, які навчаються в Університеті, належать слухачі.

Слухач – особа, яка навчається на курсах в Університеті, або особа, яка отримує додаткові чи окремі освітні послуги, у тому числі за програмами післядипломної освіти.

3. РІВНІ ТА СТУПЕНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

3.1 Підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється за освітньо-професійними чи освітньо-науковими програмами на таких рівнях вищої освіти:

- початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти;
- перший (бакалаврський) рівень;
- другий (магістерський) рівень;
- третій (освітньо-науковий) рівень.

3.2. В Університеті здійснюється підготовка молодших бакалаврів, бакалаврів та магістрів.

3.3. Здобуття вищої освіти на кожному рівні передбачає успішне виконання особою відповідної освітньо-професійної, освітньо-наукової або наукової програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти:

- 1) молодший бакалавр;
- 2) бакалавр;
- 3) магістр;
- 4) доктор філософії.

Бакалавр – це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС.

Для здобуття освітнього ступеня бакалавра на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра або на основі фахової передвищої освіти Університет має право визнати та перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується Університетом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90-120 кредитів ЄКТС, обсяг освітньо-наукової програми – 120 кредитів ЄКТС. Освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків.

Особа має право здобувати ступінь магістра за умови наявності в неї ступеня бакалавра.

Особи, які здобули ступінь бакалавра в інших навчальних закладах можуть продовжувати навчання в Університеті у відповідності до нормативних документів приймальної комісії Університету.

Доктор філософії – це освітній і водночас науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується разовою спеціалізованою вченою радою Університету за результатами успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 46 кредитів ЄКТС.

4. ОСВІТНІ ПРОГРАМИ ТА НАВЧАЛЬНІ ПЛАНИ

4.1. В Університеті реалізуються освітньо-професійні й освітньо-наукові програми відповідно до стандартів вищої освіти або Національної рамки кваліфікацій.

4.2. Освітня (освітньо-професійна чи освітньо-наукова) програма відповідної спеціальності й рівня вищої освіти визначає:

- вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою;
- перелік освітніх компонентів і логічну послідовність їх вивчення (структурно-логічна схема);
- кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми;
- очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти.

4.3. Всі освітні програми оприлюднені на офіційному вебсайті Університету (<https://uuoz.org>).

4.4. За умови реалізації декількох освітніх програм в межах однієї спеціальності, їх описи відрізняються метою, фокусом, переліком доданих до встановлених стандартом вищої освіти фахових компетентностей та програмних результатів навчання, а також переліком професійних освітніх компонент (в межах, встановлених відповідними нормативними документами Університету).

4.5. Освітня програма розробляється, погоджується, затверджується та зберігається виключно в електронному вигляді.

4.6. Порядок розроблення, затвердження, моніторингу та перегляду освітніх програм регулюється «Положенням про освітню програму» Університету.

4.7. Завідувач випускової кафедри несе відповідальність за відповідність змісту освітньої програми затвердженим стандартам вищої освіти відповідної спеціальності, діючим в Університеті нормативним документам та дотримання відповідності кадрового, інформаційного, навчально-методичного забезпечення освітнього процесу Ліцензійним умовам.

4.8. Обсяг вибіркової складової має становити не менш ніж 25 % від загального обсягу освітньої програми.

4.9. Навчальний план розроблюється до кожної освітньої програми відповідного року редакції та діє впродовж її термінів реалізації. Навчальний план визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін (освітніх компонентів) у кредитах ЄКТС, послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Навчальний план розглядається і затверджується на вченій раді Університету та вводиться в дію наказом ректора.

Навчальний план оприлюднюється на сторінці освітньої програми відповідного року затвердження.

4.10. Для конкретизації планування освітнього процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, який затверджується проректором.

Робочий навчальний план формується на підставі навчального плану на наступний навчальний рік з урахуванням вибору здобувачами вищої освіти навчальних дисциплін на наступний навчальний рік.

Робочі навчальні плани укладаються щороку, та уточнюються двічі на рік: перший раз при формуванні навчального навантаження і другий раз після завершення вступної кампанії до Університету.

4.11. На основі навчального плану для кожного здобувача вищої освіти розробляються та затверджуються індивідуальні навчальні плани на кожний навчальний рік у визначеному в Університеті порядку.

Індивідуальний навчальний план формується за результатами особистого вибору здобувачем вищої освіти дисциплін в обсязі, не меншому за встановлений Законом України «Про вищу освіту», з урахуванням вимог освітньої програми щодо вивчення її обов'язкових компонентів.

Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання здобувачем вищої освіти.

5 ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

5.1. Організація освітнього процесу здійснюється на засадах особистісно зорієнтованого, діяльнісного, компетентісного підходів, спрямованих на реалізацію студентоцентрованого навчання.

5.2. Основними формами здобуття вищої освіти є:

- інституційна (очна (денна), вечірня, заочна);
- дуальна.

5.3. Післядипломна освіта – це спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення й оновлення її професійних знань, умінь і навичок або отримання іншої спеціальності на основі здобутого раніше освітнього рівня та практичного досвіду.

Післядипломна освіта створює умови для неперервності та наступності освіти і включає:

- перепідготовку – отримання іншої спеціальності на основі здобутого раніше освітнього рівня та практичного досвіду;
- спеціалізацію – набуття особою здатності виконувати окремі завдання та обов'язки, які мають особливості в межах спеціальності;
- розширення профілю (підвищення кваліфікації) – набуття особою здатності виконувати додаткові завдання та обов'язки в межах професійної діяльності або галузі знань;
- стажування – набуття особою досвіду виконання завдань та обов'язків певної професійної діяльності або галузі знань.

Особа, яка пройшла перепідготовку і успішно пройшла атестацію, отримує відповідний документ про вищу освіту.

Особа, яка успішно пройшла спеціалізацію чи розширила профіль (підвищила кваліфікацію), отримує відповідний документ про післядипломну освіту.

Післядипломна освіта включає здобуття другої (наступної) вищої освіти – здобуття ступеня бакалавра (магістра) за іншою спеціальністю на основі здобутої вищої освіти не нижче ступеня бакалавра та практичного досвіду.

Післядипломна освіта в Університеті забезпечується у межах ліцензованих обсягів.

5.4. Освітній процес в Університеті здійснюється за такими формами:

- 1) навчальні заняття;
- 2) самостійна робота;
- 3) практична підготовка;
- 4) контрольні заходи.

5.4.1 Навчальні заняття можуть відбуватись на базі освітньо-культурних установ, закладів (в музеях, просвітницьких та громадських центрах, театрах, освітніх закладах різних типів тощо), наукових установ, на підприємствах різної форми власності (в умовах реального професійного середовища), в органах державного управління м. Кропивницький.

Основними видами навчальних занять є:

- 1) лекція;
- 2) лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття;
- 3) консультація.

Лекція – це логічно завершений, науково обґрунтований і систематизований виклад навчального, наукового матеріалу.

Лекція є однією з основних організаційних форм навчальних занять призначених для викладення теоретичного матеріалу, що формує у здобувачів вищої освіти знання з певної наукової галузі, визначає напрямок, основний зміст і характер усіх інших видів навчальних занять та самостійної роботи здобувачів вищої освіти з відповідної навчальної дисципліни.

Як правило, окрема лекція є елементом курсу лекцій, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або декількох тем навчальної дисципліни. Лекція повинна мати проблемний характер, передбачати інтерактивну взаємодію зі здобувачами вищої освіти; відбуватись у різних форматах (перевернуте навчання, випереджувальне навчання, комбіноване навчання).

Лекції проводяться науковими, науково-педагогічними працівниками Університету, як правило, професорами, доцентами або старшими викладачами.

Семінарське заняття – це вид навчального заняття, який передбачає попереднє самостійне опанування здобувачами вищої освіти навчального матеріалу, на основі якого викладач організує дискусію, інші види діяльності здобувачів вищої освіти навколо визначеної проблематики.

Практичне заняття – це вид навчального заняття, коли викладач організовує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень навчальної дисципліни, організовує практико-орієнтовану діяльність здобувачів вищої освіти із застосуванням спеціально сформульованих завдань

квазіпрофесійного компетентнісного характеру та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання здобувачами вищої освіти відповідних завдань.

Лабораторне заняття (лабораторна робота) – це вид навчального заняття, коли здобувач вищої освіти під керівництвом викладача особисто проводить експерименти чи досліди з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень певної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обчислювальною технікою, методикою експериментальних досліджень у конкретній галузі.

Лабораторні заняття проводяться у спеціально обладнаних навчальних лабораторіях з використанням устаткування, що відповідає умовам навчального процесу.

Консультація – вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти отримує від викладача відповіді на питання стосовно виконання індивідуальної або самостійної роботи, пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання.

Індивідуальне заняття – це форма організації навчальної роботи викладача зі здобувачами вищої освіти, яка здійснюється шляхом створення необхідних умов для виявлення і реалізації творчих можливостей здобувачів вищої освіти через індивідуально-спрямований розвиток їх здібностей.

Індивідуальне завдання – це частина навчального матеріалу, що має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, отриманих здобувачами вищої освіти у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці.

Індивідуальні завдання виконуються під керівництвом НПП.

Різновидом індивідуальних завдань в Університеті є: реферативні, розрахункові, розрахунково-графічні роботи, курсові роботи та курсові проекти.

Всі види індивідуальних завдань визначаються освітньою програмою та навчальним планом.

5.4.2. Самостійна робота. Самостійна робота є невід'ємною складовою освітнього процесу, що передбачає виконання здобувачем вищої освіти запланованих завдань та сприяє послідовному виробленню навичок ефективної самостійної професійної (практичної й науково-теоретичної) діяльності.

Навчальний час, відведений для самостійної роботи здобувача вищої освіти, визначається відповідним навчальним планом і має складати не менше 1/3 загального обсягу навчального часу, відведеного на вивчення конкретної навчальної дисципліни.

Обсяг та зміст самостійної роботи з кожної навчальної дисципліни визначається програмою навчальної дисципліни (далі – ПНД) та відповідними методичними рекомендаціями.

Навчальний матеріал дисципліни, передбачений ПНД для засвоєння здобувачем вищої освіти у процесі самостійної роботи, вноситься для підсумкового контролю разом з навчальним матеріалом, що опрацьовувався під час аудиторних занять.

За наявності необхідного методичного забезпечення, дисципліна може вивчатися з використанням дистанційних технологій.

5.4.3. Контрольні заходи. Контроль успішності здобувачів вищої освіти в Університеті здійснюється у формі поточного та підсумкового контролів. Мета їх проведення - визначення відповідності рівня набутих здобувачами вищої освіти знань та умінь, оцінювання рівня досягнутих результатів навчання з окремих освітніх компонентів освітніх програм та забезпечення своєчасного корегування методів і засобів навчання здобувачів, організації їх самостійної роботи.

Основне завдання контролю результатів навчання – одержання інформації про його динаміку, особливості та ефективність з метою дієвого управління освітнім процесом щодо його оптимізації, досягнення високої якості навчання здобувачів вищої освіти.

У освітньому процесі використовують поточний та підсумковий види контролю.

Поточний контроль – контроль самостійної роботи здобувачів вищої освіти щодо встановлення рівня опанування ними програмним матеріалом з навчальної дисципліни, який виконується на аудиторних заняттях у терміни, встановлені календарним графіком навчання та здійснення контролю у навчальному році.

Форми проведення поточного контролю та критерії їхнього оцінювання визначаються в ПНД і включають модульну (і) контрольну (і) роботу (и).

Підсумковий контроль з навчальної дисципліни проводиться з метою оцінювання рівня навчальних досягнень здобувачів вищої освіти після вивчення всього об'єму навчальної дисципліни.

Форми підсумкового контролю з навчальної дисципліни встановлюються в освітній програмі та навчальному плані: заліки, диференційовані заліки та усні (письмові, комплексні) екзамени.

5.5. На початку вивчення навчальної дисципліни НПП повинен ознайомити здобувачів вищої освіти з її програмою, що відображає структуру, графік навчального процесу; види діяльності та кількість балів, яку можна набрати за кожен вид навчальної діяльності при опануванні дисципліни.

Програма навчальної дисципліни є нормативним документом та елементом системи внутрішнього забезпечення якості Університету (<https://uuoz.org>).

Вимоги до змісту, структури ПНД та порядку затвердження встановлено в «Положенні про програму навчальної дисципліни».

ПНД визначає місце і значення навчальної дисципліни в реалізації освітньої програми, її зміст, послідовність, форми та методи навчання і викладання, що сприяють досягненню заявлених у освітній програмі цілей та програмних результатів навчання відповідно до вимог студентоцентрованого підходу та принципів академічної свободи.

ПНД призначена для:

- ознайомлення здобувачів вищої освіти та інших учасників освітнього процесу зі змістом навчальної дисципліни, формами і методами навчання та викладання, формами контрольних заходів та критеріями оцінювання;
- забезпечення можливості встановлення досягнення здобувачами вищої освіти результатів навчання для окремого освітнього компоненту;
- забезпечення можливості встановлення відповідності при зарахуванні результатів навчання, отриманих в інших закладах освіти (академічна мобільність), за іншими освітніми програмами, у попередні роки (при поновленні на навчання), а також у неформальній та інформальній освіті.

Технології навчання добираються НПП самостійно із міркувань доцільності.

Розподіл аудиторних годин між видами навчальної діяльності обговорюється на засіданні кафедри та вноситься до робочого навчального плану.

5.6. Практична підготовка є складовою кожної освітньої програми. Метою практичної підготовки є оволодіння здобувачами вищої освіти сучасними методами та формами організації праці в галузі їх майбутньої професії, формування відповідних компетентностей, професійних знань, умінь і навичок.

Перелік усіх видів практик, їх форми та терміни проведення визначаються навчальними планами.

Проходження практичної підготовки здобувачами вищої освіти здійснюється відповідно до законодавства.

Практична підготовка осіб, які навчаються в Університеті, здійснюється шляхом проходження ними практики на підприємствах, в установах та організаціях згідно з укладеними договорами, що забезпечують практичну підготовку.

Для проходження практичної підготовки кафедра розроблює «Програму практики» відповідно до «Положення про проведення практичної підготовки здобувачів вищої освіти» (<https://uuoz.org>).

5.7. Атестація здобувачів.

Атестація у формі публічного захисту кваліфікаційної роботи та/або атестаційного екзамену/екзаменів (далі – атестація) є процедурою встановлення відповідності результатів навчання здобувачів освіти вимогам відповідної освітньої програми.

Атестація осіб, які здобувають ступінь молодшого бакалавра, бакалавра чи магістра, здійснюється екзаменаційною комісією, до складу якої можуть включатися представники роботодавців та їх об'єднань, відповідно до «Положення про екзаменаційні комісії з атестації осіб, які здобувають ступінь бакалавра чи магістра», затвердженого вченою радою Університету (<https://uuoz.org>).

6. ПЛАНУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

6.1 Заняття проводяться за розкладом, який формується навчально-методичним відділом та затверджується проректором.

Розклад занять складається на семестр.

6.2. Освітній процес будується за навчальними роками (курсами навчання). Навчальний рік поділений на два семестри – осінній і весняний. Тривалість навчального року в Університеті становить:

- для 1 – 3 курсів – 52 тижні;
- для 4 курсу першого (бакалаврського) рівня, та 2 курсу другого (магістерського) рівня (за освітньо-науковою програмою підготовки) – 44 тижні;
- для 2 курсу другого (магістерського) рівня (за освітньо-професійною програмою підготовки обсягом 90 кредитів ЄКТС) – 18 тижнів.

Тривалість теоретичного навчання у всіх семестрах (крім 8-го) – 15 тижнів.

Кожен семестр завершується екзаменаційною сесією. Тривалість екзаменаційної сесії 2 – 3 тижні.

Навчальні роки розділені між собою літніми канікулами. Семестри навчального року відділені один від одного зимовими канікулами.

Проведення індивідуальних занять зі здобувачами вищої освіти за окремим розкладом – до 3-х тижнів в семестрі.

Теоретичне навчання за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти поєднується з проведенням наукових досліджень.

Усі види практичної підготовки проводяться поза термінами теоретичного навчання (за винятком спеціальностей, в яких це передбачено графіком навчального процесу).

6.3. Навчальне навантаження здобувача вищої освіти.

Навчальне навантаження здобувача вищої освіти визначається кількістю кредитів ЄКТС, необхідних для здобуття відповідного ступеня вищої освіти, досягнення встановлених відповідною освітньою програмою результатів навчання і досягнення передбачених такою програмою цілей та результатів навчання.

Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

Обсяг навчальних занять в одному кредиті ЄКТС навчальної дисципліни становить не менше 10 годин для початкового рівня (короткого циклу) та першого (бакалаврського) рівня, не менше 8 годин для другого (магістерського) рівня та третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня вищої освіти за денною або дуальною формою здобуття вищої освіти.

Розрахункове навчальне навантаження здобувача вищої освіти протягом одного навчального року за денною або дуальною формою здобуття вищої освіти становить 60 кредитів ЄКТС.

Навчальне навантаження здобувача вищої освіти з окремої навчальної дисципліни впродовж семестру складається з навчальних занять (лекцій, практичних, семінарських, лабораторних, індивідуальних занять, консультацій тощо), самостійної роботи, практичної підготовки та проходження контрольних заходів.

6.4. Формування академічних груп.

З метою організації освітнього процесу за освітніми програмами здобувачі вищої освіти розподіляються по академічних групах.

Академічна група – офіційно створена первинна група здобувачів вищої освіти у структурі Університету, члени якої об'єднані спільною освітньою програмою, курсом навчання та рівнем вищої освіти, що здобувається.

Академічні групи в межах однієї освітньої програми (на першому курсі навчання – в межах однієї конкурсної пропозиції) формуються за наступними правилами:

**Правила формування академічних груп
на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти**

Кількість здобувачів	1-31	32-62	63-93	94-124	125-155	156-186
Кількість академічних груп	1	2	3	4	5	6
Кількість здобувачів в академічній групі	1-31	16-31				

**Правила формування академічних груп
на другому (магістерському) рівні вищої освіти**

Кількість здобувачів	1-23	24-46	47-69	70-92	93-115	116-132
Кількість академічних груп	1	2	3	4	5	6
Кількість здобувачів в академічній групі	1-23	12-23				

Групи для вивчення іноземних мов формуються з урахуванням початкового рівня володіння відповідною іноземною мовою, за умови мінімальної кількості здобувачів:

- першого (бакалаврського) рівня вищої освіти – 10;
- другого (магістерського) рівня вищої освіти – 8.

Семінарські (практичні, лабораторні) заняття проводяться в аудиторіях або навчальних кабінетах з однією академічною групою.

7. ОРГАНІЗАЦІЯ ВИВЧЕННЯ ВИБІРКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Організація вивчення вибіркового навчальних дисциплін здобувачами вищої освіти в Університеті здійснюється у відповідності до Положення «Про порядок організації вивчення вибіркового навчальних дисциплін».

Здобувачі вищої освіти мають право на вибір навчальних дисциплін у межах, передбачених відповідною освітньо-професійною чи освітньо-науковою програмою та навчальним планом, в обсязі, що становить не менш як 25

відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для даного рівня вищої освіти.

Вибіркові навчальні дисципліни вибираються з каталогу вибірових навчальних дисциплін відповідного рівня вищої освіти.

Формування навчальних груп для вивчення вибірових навчальних дисциплін здійснюється на загальноприйнятих в Університеті умовах, які визначають мінімальну та максимальну кількість здобувачів в навчальній групі для проведення навчальних занять.

8. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ

8.1 Система оцінювання рівня навчальних досягнень ґрунтується на принципах ЄКТС, яка забезпечує дотримання єдиної міждержавної процедури оцінювання рівня навчальних досягнень, єдиної системи виміру і порівняння результатів навчання, їхнього академічного визнання і передачі від одного закладу освіти іншому.

Національна	Шкала оцінювання				Визначення якості навчання
	бальна			ЄКТС	
	5	12	100		
Відмінно	5	10-12	90-100	A	Відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок (відмінно)
Добре	4	7-9	82-89	B	Вище середнього рівня з кількома помилками (дуже добре)
			75-81	C	В загальному правильно виконане завдання з певною кількістю суттєвих помилок (добре)
Задовільно	3	4-6	67-74	D	Непогано, але зі значною кількістю недоліків (задовільно)
			60-66	E	Виконання задовольняє мінімальним критеріям (достатньо)
Незадовільно	1-2	1-3	35-59	FX	Не задовольняє мінімальним критеріям, потрібна додаткова праця над дисципліною та повторне складання (незадовільно)
			0-34	F	Не задовольняє мінімальним критеріям, потрібне повторне навчання (погано)

Співвідношення шкали Університету зі шкалою ЄКТС та національними шкалами затверджено наказом ректора.

Якість теоретичного та практичного навчання оцінюється у балах за 100-бальною шкалою оцінювання.

Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач вищої освіти протягом семестру з однієї навчальної дисципліни становить 100 балів.

Курсові роботи та курсові проекти оцінюються окремо з максимально можливою оцінкою 60 балів. 40 балів здобувач отримує під час захисту.

Для забезпечення оперативного контролю за успішністю та якістю рівня навчальних досягнень здобувачів вищої освіти навчальна дисципліна поділяється на два семестрові модулі. Кожний модуль оцінюється у 50 балів. Виключенням є навчальні дисципліни, які викладаються впродовж одного модулю (згідно графіка навчального процесу). Ці навчальні дисципліни оцінюються у 100 балів за 100 бальною шкалою.

У межах одного семестрового модулю бали розподіляються між модульною контрольною роботою та іншими, запланованими в ПНД поточними самостійними завданнями (лабораторними роботами, опитуваннями, розрахунково-графічними, реферативними роботами, поточними контролями на практичних заняттях тощо).

Розподіл балів між накопичувальною частиною навчальної дисципліни та модульною контрольною роботою, критерії оцінювання та допуск здобувачів вищої освіти до виконання модульних контрольних робіт встановлюється викладачем та визначено в ПНД.

Необхідною умовою допуску здобувача вищої освіти до семестрового контролю з певної навчальної дисципліни є виконання всіх лабораторних робіт, що передбачені ПНД з одержанням позитивних оцінок.

8.2. Дії щодо виконання першого семестрового модулю. На семестрових поточних заняттях здобувачі вищої освіти виконують певну навчальну роботу і отримують бали за виконання накопичувальної частини навчальної дисципліни.

Накопичувальна частина навчальної дисципліни вважається зарахованою, якщо здобувач виконав всі види робіт, встановлені в ПНД, і отримав не менш ніж 60 % від максимального балу, що відведено на кожен вид роботи.

До модульної контрольної роботи №1 (МКР1) допускаються всі здобувачі вищої освіти, незалежно від ступеню виконання накопичувальної частини.

Модуль зараховується, якщо за підсумками МКР1 та накопичування здобувач отримав 30 та більше балів (не менш ніж 60 % від максимального балу, що відведено на модуль).

Такий здобувач вищої освіти вважається успішним. Оцінка за модуль вноситься викладачем у відомість поточного контролю першого семестрового модулю. Перескладання зарахованого модулю з метою підвищення сумарного балу, як правило, не проводиться.

Здобувач вищої освіти, який отримав за результатами першого модулю менше ніж 30 балів, вважається неуспішним.

Викладач зобов'язаний у встановлені наказом ректора «Про організацію освітнього процесу» терміни, довести до відома здобувачів вищої освіти інформацію про їх успішність.

8.3. Дії щодо виконання другого семестрового модулю. Здобувачі вищої освіти, яким не зараховано перший семестровий модуль, повинні, виконуючи програму за другим семестровим модулем, ліквідувати борги за першим семестровим модулем впродовж перших 3-х тижнів від початку занять за другим семестровим модулем.

Графік відпрацювань з кожної навчальної дисципліни складається згідно з графіком консультацій викладача.

До модульної контрольної роботи № 2 (МКР2) допускаються здобувачі вищої освіти, яким зараховано перший семестровий модуль та які виконали накопичувальну частину другого семестрового модуля не менше ніж на 60 відсотків.

Викладач зобов'язаний довести підсумковий бал за двома модулями до відома здобувачів вищої освіти не пізніше останнього в семестрі дня аудиторних занять.

8.4 Підсумкове оцінювання навчальних дисциплін. Оцінку за виконання начальних елементів першого та другого семестрових модулів та суму балів за двома модулями викладач вносить до відомості поточного контролю.

Для навчальних дисциплін, за якими у навчальному плані передбачено залік, ця оцінка є підсумковою.

Екзамени проводяться за повним змістом навчальної дисципліни в усній формі. До екзамену допускаються здобувачі вищої освіти, у яких зараховано перший модуль і накопичувальна частина другого модулю. Максимальна оцінка, яку може одержати особа за екзамен – 100 балів. Екзаменаційна оцінка є підсумковою, вона виставляється екзаменатором у екзаменаційну відомість та у залікову книжку.

Якщо здобувач вищої освіти має сумарний бал з навчальної дисципліни 90 і більше, він має право не складати екзамен. Ця оцінка для нього є підсумковою.

Здобувачі вищої освіти, які за підсумками екзамену є неуспішними, допускаються до перескладання екзамену за розкладом, затвердженим ректором Університету.

Терміни підсумкового контролю можуть бути змінені здобувачу з поважних причин на підставі наданих відповідних документів та його особистої заяви.

8.5. Академічна заборгованість з певного освітнього компонента виникає у разі отримання здобувачем незадовільної оцінки (FX, F) за результатами підсумкового контролю.

Здобувачі, які мають три і більше академічні заборгованості, відраховуються з Університету за невиконання індивідуального навчального плану (за академічну неуспішність).

Здобувачі, які отримали під час підсумкового контролю не більше двох незадовільних оцінок, мають право покращити результати з відповідних освітніх компонентів у встановлені строки, як правило, до початку наступного семестру.

У разі отримання незадовільної підсумкової оцінки з навчальної дисципліни, за наявності поважних причин (медичні довідки, складні сімейні обставини, довідки з місця роботи, інші офіційні документи), що унеможливили успішне засвоєння матеріалу цієї навчальної дисципліни під час першого вивчення, здобувач має право подати заяву на повторне її вивчення у наступному семестрі. Дисципліна для повторного вивчення вноситься до індивідуального

навчального плану здобувача на підставі Розпорядження директора відповідного навчально-наукового інституту.

Здобувач, який не з'явився на підсумковий контроль, без поважних причин, вважається таким, що отримав незадовільну оцінку.

Перескладання екзамену допускається не більше двох разів з кожної дисципліни.

Здобувачі, які не ліквідували академічні заборгованості у встановлені строки та не подали належним чином заяву щодо повторного вивчення відповідної дисципліни, відраховуються з університету за невиконання індивідуального навчального плану.

Здобувач, який отримав незадовільну оцінку за результатами атестації, відраховується з Університету та допускається до повторного складання атестаційного екзамену чи захисту кваліфікаційної роботи протягом трьох років після відрахування. Перелік дисциплін, що виносяться на атестаційний екзамен, для осіб, котрі не склали цей екзамен, визначається навчальним планом, який діяв в рік закінчення здобувачем теоретичного курсу.

У випадках, коли захист кваліфікаційної роботи визнається незадовільним, екзаменаційна комісія встановлює, чи може студент доопрацювати і подати на повторний захист той самий проект, чи він зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену відповідною кафедрою. Повторний захист кваліфікаційної роботи та повторне складання атестаційного екзамену дозволяється не раніше, як під час наступної атестації. Для повторного проходження атестації здобувач подає заяву на ім'я ректора та поновлюється до Університету на контрактній основі терміном на один місяць (у випадку, коли тема кваліфікаційної роботи не змінювалась) або на один семестр (у випадку опрацювання нової теми).

Здобувач, який не з'явився на атестацію без поважної причини, відраховується з Університету за невиконання індивідуального навчального плану. Здобувачі, відраховані за невиконання індивідуального навчального плану, отримують академічну довідку встановленого зразка і мають право на поновлення згідно чинного законодавства.

Здобувач не може бути відрахований за невиконання індивідуального навчального плану до закінчення строку поточного підсумкового контролю або до строку початку атестації здобувачів, якщо таке невиконання є наслідком обставин непереборної сили, що встановлено комісією, створеною за участю представників органів студентського самоврядування.

8.6 Оскарження результатів оцінювання або визнання того що невиконання індивідуального навчального плану є наслідком обставин непереборної сили, відбувається відповідно до «Положення про академічну доброчесність та етику академічних відносин» .

9. АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

9.1. Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами.

9.2. Академічна мобільність передбачає участь здобувачів вищої освіти у навчальному процесі закладу вищої освіти (в Україні або за кордоном), проходження навчальної або виробничої практики, проведення наукових досліджень з можливістю трансферу кредитів в установленому порядку освоєних навчальних дисциплін, практик тощо.

Трансфер кредитів може здійснюватись у порядку зарахування кредитів, які були встановлені здобувачами вищої освіти під час навчання на інших освітніх програмах, та можливого визнання результатів навчання поза межами формального навчального процесу.

9.3. Зарахування кредитів, які були встановлені під час навчання на інших освітніх програмах, здійснюється за рішенням завідувача випускової кафедри факультету на підставі документів про раніше здобуту освіту (додаток до диплома, академічна довідка, свідоцтво про підвищення кваліфікації, сертифікатів та інших видів документів), витягу з навчальної картки, у разі одночасного навчання за декількома програмами або академічної довідки.

9.4. Основними видами академічної мобільності є:

➤ зовнішня академічна мобільність – навчання, зокрема проходження практик, здобувачів вищої освіти Університету у закладах вищої освіти за кордоном протягом певного періоду;

➤ внутрішня академічна мобільність – навчання, зокрема проходження практик, здобувачів вищої освіти Університету в інших закладах вищої освіти України протягом певного періоду.

9.5. Академічна мобільність здобувачів вищої освіти, як правило, здійснюється через направлення їх до закладів вищої освіти – партнерів для:

– навчання на основі двосторонніх або багатосторонніх угод між закладами вищої освіти – партнерами щодо програм академічної мобільності (без отримання другого документа про вищу освіту);

– навчання на основі двосторонніх або багатосторонніх угод між закладами вищої освіти – партнерами щодо програм академічної мобільності (з можливістю отримання двох документів про вищу освіту);

– проходження мовної практики;

– проходження навчальних та виробничих практик.

9.6. Умови навчання і перебування здобувачів вищої освіти – учасників академічної мобільності та інші питання визначаються двосторонніми або багатосторонніми угодами між закладами вищої освіти – партнерами.

9.7. Академічна мобільність здобувачів вищої освіти у межах Університету забезпечується можливостями:

– вибору спеціалізації в межах однієї спеціальності;

– індивідуального формування програм підготовки шляхом вибору 25% навчальних дисциплін, які відносяться до дисциплін вибору здобувачів вищої освіти;

– одночасного (паралельного) навчання за різними програмами.

9.8. Загальний порядок організації різних програм академічної мобільності здобувачів вищої освіти Університету на території України і за кордоном регламентується окремим положенням.

10. ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОПЕРЕДНЬОГО НАВЧАННЯ

Здобувачу при поновленні (або переведенні) на навчання можуть бути визнанні результати попереднього навчання, кредити ЄКТС, зараховані освітні компоненти, індивідуальний план наукової роботи, за процедурою передбаченою «Порядком визнання результатів попереднього навчання, кредитів ЄКТС, зарахування (перезарахування) освітніх компонентів в Університеті».

11. ЗВІТНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ КОНТРОЛЮ

Всі відомості викладачами здаються до деканатів до 15 години:

- поточного контролю першого семестрового модулю - в останній навчальний день 8-го тижня поточного семестру;
- поточного контролю другого семестрового модулю - в останній день аудиторних занять поточного семестру;
- підсумковий контроль для навчальних дисциплін, за якими у навчальному плані передбачено залік - в останній день аудиторних занять поточного семестру;
- підсумковий контроль для навчальних дисциплін, за якими у навчальному плані передбачено екзамен - у день проведення екзамену (в разі завершення екзамену після 15-00 вранці, наступного після екзамену, дня);
- захисту КП, КР та практик - в останній день відповідно до графіку захисту.

Відомості перевіряються завідувачами кафедр.

12. ДИПЛОМ З ВІДЗНАКОЮ

Документ про вищу освіту з відзнакою видається за рішенням екзаменаційної комісії за умови успішного виконання особою відповідної освітньої (професійної або наукової) програму і проходження атестації: атестаційний екзамен складено та/або захищена кваліфікаційна робота на «відмінно». Успішним вважається виконання навчального плану за умови отримання з навчальних дисциплін, формою контролю яких є екзамен або

диференційований залік, практичної підготовки та індивідуальних завдань не менш, ніж 75 відсотків оцінок «відмінно», з решти навчальних дисциплін та індивідуальних завдань – оцінки «добре»; при цьому зі всіх дисциплін підсумковою формою контролю яких є залік відсутні оцінки менші за 75 балів.